

VERSES POLC

Szerkeszti: Dr. Molitorisz Pál

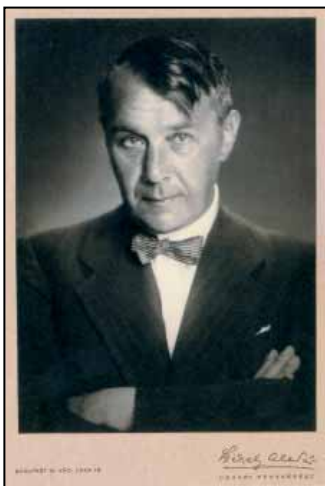
Kosztolányi Dezső: Kínai költők

Kosztolányi Dezső (1885–1936) a Nyugat első költőnemzedékéhez tartozott, nagy versei, például a *Hajnali részegség*, a *Szeptemberi áhítat*, vagy a *Halotti beszéd* ismert, gyakran idézett költemények közé tartoznak. Prózája a magyar regény- és novellairódalomnak legalábbis az egyik csúcsa.

De elámulhatunk műfordításain is, a világirodalom újabb és régi költészetéből kötetszámra ontotta a bravúros nyelvtechnikájú magyar változatokat. Ezúttal lírájának egy vékony szeletét vesszük nagyító alá, a kínai költők verseinek fordításait. A kínai költészetet először Kosztolányi által ismerhette meg a magyar olvasó, 1931-ben jelent meg a *Kínai és japán versek* c. műfordításkötete.

A szövegűség nem tartozott erényei közé, a fordítások során ráeszmélt önmaga lehetőségeire, gyakran írt átköltéseket. Igazi műfordító csak költő lehet, de vajon a költő egészen lemond-e önmaga kifejezéséről, az alkotásról, a saját egyéniségéről? Nem. Vallomás van már abban is, hogy kiket választ ki fordításra.

A műfordításokat néhány nyersfordítással összevetve ugyanakor megállapították, hogy Kosztolányi fordításai olykor megle-

Kosztolányi, Székely Aladár felvétele (1935)

pően hűek. Kivált Po Csü-ji személyiségét és személyes hangját senki sem közelítette meg nála hívebben. (Kolozsy-Kiss Eszter, *Literatura*, 2008/1, 37-68. p.)

A kínaiakról és kínai versről maga a műfordító írt esszét: „A kínai jelentéktelen, de titokzatos valaminek tekinti magát. Fegyelmezett és közönyös. Élete becses számára, de nem túltuntul fontos. ...nem vallásosak, csak babonások. Az ő vallásukat – a taoizmussal elegy buddhizmust – nemigen látni. Istenük láthatatlan és megfoghatatlan. A jóért nem jár jutalom, a rosszért nem jár büntetés, sem ezen a földön, sem a halál után. Mégis cselekedni kell a jót.

Alig van vallásos és szerelmi költészetük, csak a megoldhatatlan, igazán végzetes kérdések foglalkoztatják őket: az élet elmúlása, az elválás, a barátság, az öregedés, a halál, a gyermeki és szülői szeretet és a természet. A kínai költészet lelkesége, szellemisége, emberiessége utolérhetetlen magasságban áll...”

Hzsi Kang (IV. század)

Tao-ének

*Könyvet, tudást eldobtam végre-végre,
rágondolok a nagy-nagy Semmiségre.
Mit ér siratni, ami volt, a rosszat,
fájdítani a szívem órahosszat?
Horgászatok magamban egy kis éren
s mint víg király boldogságom dicsérem.
Hajam kihull, de üdvök üdve vár rám,
ezt zengik itt az Ország négy határán,
az én dalom kiáltják mind az égere:
„Rágondolok a nagy-nagy Semmiségre.”*

Po Csü-ji (772–846)

Öreg hárfa

*Pár összeábdált fából áll a hárfám,
ódon dalok szunnyadnak benne árván,
öreg, szelid és csöndeskés dalok,
nem kedvelek már a fiatalok.
Jáspis-nyergére festék kéne újra,
portól sötétlik rózsaszínű húrja.
Kérdemült és rozzant, régi holmi,
de hangja tiszta, szépen tud dalolni.
El is játszunk mi – én s az ócska szerszám –
megpengetem, bár senki sem figyel rám
s a régi hárfást senki sem hivatja:
a csinnadrattának van ma divatja.*

Li Csienhez

(részlet)

...
*Ültünk, s futott a gyors idő megettünk,
pénzt és dicsőséget nem emlegettünk.
Azóta, hogy a lelkem vele volt,
négyyszer megújult már a telehold.
Hullottak akkor hervadt rózsakelyhek
most újra őszi tücskök énekelnek.
Múlik az év is, vége-vége néki,
csupán a bánatom a régi, régi.*

Vang Csi (700 körül)

Dévajkodás

*„Mondd, mit kívánhat még, ki órahosszat
csak üldögél és boldogan borozgat?”
Hát azt, hogy amikor nyílik az ajtó,
egy jó barát jöjjön, ne végrehajtó.
Három fiam gazdag mátkát találjon,
jó férjet kapjon mind az öt leányom.
Sorsomnak így nem szólnék ellene,
még a mennyország, az se kellene.*

CSILLAGSZEMŰEK

NÉPTÁNC EGYÜTTES

AZ ÓTEMPLOM TÁMOGATÁSÁRA

IDŐPONT: 2009. október 3. (szombat) 16 órától - 18 óráig
HELYSZÍN: VAJDA PÉTER MŰVELŐDÉSI KÖZPONT
TÁMOGATÓ JEGY (BELÉPŐJEGY) ÁRA:
FELNÖTT: 1500 Ft
GYERMEK: 1000 Ft
TÁMOGATÓJEGY VÁSÁROLHATÓ:
BENKA GYULA EVANGÉLIKUS ÁLTALÁNOS ISKOLA
ÉS ÓVODA
SZARVAS, KOSSUTH L. U. 17

